

1. ABSTRAKT

Tato práce pojednává o životě Františky Zeminové (1882 – 1962), která působila jako redaktorka, národně-socialistická politička a aktivní členka ženského hnutí. Významná část práce mapuje její činnost v ženském hnutí a v různých ženských organizacích, zejména pak její činnost ve Výboru pro volební právo žen, který roku 1905 spoluzakládala. Byla velkou obdivovatelkou Masaryka a Beneše a byla to právě ona, kdo již při prvomájových slavnostech roku 1918 provolával slávu T. G. Masarykovi, za což byla na čas vypovězena z Prahy. Již od 14. listopadu 1918 se stala členkou Národního shromáždění, kde setrvala s výjimkou válečných let až do roku 1948. V průběhu své politické kariéry bojovala za plné zrovnoprávnění žen, za lepší pracovní podmínky, za zlepšení sociální situace vdov a sirotků a rázně zápolila s korupcí, prostitucí a alkoholismem. Věnovala se také hospodářským otázkám. Roku 1938 byla nucena stáhnout se z politického života a po celé trvání války působila v odboji. Ke konci války spoluzaložila Revoluční výkonný výbor národně-socialistické strany, který pomohl s obnovou strany v osvobozeném Československu. Po celý život a zejména pak v letech 1945-1948 se vyhrzovala proti politice Komunistické strany a po únoru 1948 odešla z politického a veřejného života. Roku 1949 byla zatčena a souzena v procesu s Miladou Horákovou a spol., načež byla odsouzena k dvaceti letům vězení. Propuštěna byla roku 1960 díky prezidentské amnestii a zemřela o dva roky později. Roku 1992 jí byl in memoriam udělen Řád T. G. Masaryka III. třídy.